

РЕШЕНИЕ

№ 5159

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 27.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6058** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК вр. чл. 42, ал. 10 от Закона за интеграцията на хора с увреждания.

Р. Г. Г. от [населено място] не е доволен от заповед № 36/ 07.05.2012 г., издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане Л., потвърдена с решение № РД 01 217/ 05.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. град, с която е изменена заповед № 91 ЗИХУ 1389/ 07.11.2011 г. на същия орган и е отпусната на Г. месечна добавка по чл. 28 ППЗИХУ за рехабилитационни услуги в размер на 340,70 лв, включваща изплатената през м. ноември 2011 г. сума от 195 лв, както и сумата 145,70 лв добавка на придружителя Я. М..

Подателят на жалбата излага, че в частта, съставляваща отказ да се отпусне на придружителя му двойния размер на добавката, актът противоречи на влязлото в сила решение по адм. дело № 36/ 2012 г. на АССГ, I отделение, 11 състав. Искането до съда е за отмяна на заповедта в цитираната част и за присъждане на разноските по делото

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения, че след като по преписката е установено, че разходите на придружителя, които са били задължителни и обвързани с правото на Г., са 145,70 лв, ответникът е бил длъжен да се произнесе по начина, очертан в заповедта. Не претендира разноски.

От фактическа страна се установява:

Р. Г. Г. е 35 – годишен и страда от заболявания, поради които с експертно решение № 1473 от 131/28.09.2011 г. на ТЕЛК по общи заболявания при II МБАЛ С., II състав му

е определена трайно намалена работоспособност 100 % с чужда помощ.

Началото на разглежданото производство е поставено с молба – декларация 27.10.2011 г., съдържаща искане за отпускане на добавка за социална интеграция за балнеолечение и рехабилитационни услуги, към която са приложени медицинско направление, разходооправдателни документи за предоставени комплексни здравни услуги на Г. и на Я. М.. Във фактура № [ЕГН]/ 18.10.2011 г., издадена на името на придружителя, са отразени три услуги: комплексни здравни такива за периода 18 – 24.10.2011 г. с данъчна основа 188,30 лв, застраховка 3,50 лв и такса резервация 15,50 лв. По аргумент, че не става ясно какви услуги са ползвани от придружителя, със заповед № 91 ЗИХУ 1389/ 07.11.2011 г. на ответника е отказано отпускане на добавка за придружителя в предявения двоен размер.

Актът е отменен с влязло в сила на 24.04.2012 г. решение на АССГ, I отделение, 11 състав по адм. дело № 36/ 2012 г., в което е прието, че при издаването му е нарушен чл. 35 АПК; че от служебната бележка на СБР - НК ЕАД Св. М. В. става ясно, че разходите по фактурата, издадена на М., са за храна, нощувки и медицинска застраховка – обстоятелства, обуславящи предпоставките по чл. 42г, ал. 2 ЗИХУ за плащане на пълния размер на добавката. Прието е, че жалбоподателят отговаря на всички материалноправни предпоставки за отпускане на заявената в молбата му социална добавка в определения от закона двоен размер.

След връщане на преписката на органа за последващо произнасяне в изпълнение на горните указания по тълкуването на закона е издадена оспорваната понастоящем заповед № РД 36/ 07.05.2012 г., с която на Г. е отпусната месечна добавка за балнеолечение и рехабилитационни услуги по чл. 28 ППЗИХУ в размер на 340,70 лв, в която влиза и сумата 145,70 лв като добавка на придружителя.

Заповедта е потвърдена с решение № РД 01 217/ 05.06.2012 г. на директора на РДСП С. град, според което анализът на служебната бележка обуславя извод, че разходите на придружителя, задължителни и обвързани с ползване правото на оспорвания са 145,70 лв и в този размер се следват на Г..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 42г, ал. 1 ЗИХУ определя, че лицата с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с определени вид и степен на увреждане и военноинвалидите имат право на добавка за социална интеграция по чл. 42, ал. 2, т. 4, която се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист. Съгласно ал. 2 лицата с трайни увреждания с определена чужда помощ получават двойния размер на добавката по ал. 1 за покриване на разходите за един придружител, ако ползват такъв.

По делото не се спори, че жалбоподателят е с пожизнено определена трайно намалена работоспособност над 90 %; че през 2011 г. не е ползвал правото си на спорната добавка; че спрямо него е издадено медицинско предписание от лекар специалист; че в периода 18 – 24.10.2011 г. той е ползвал и заплатил балнеолечение и рехабилитационни услуги, оказани в лечебно заведение. Не се спори и относно обстоятелството, че за периода на престой в лечебното заведение той е придружаван от Я. М., която в деня на постъпването си е заплатила по фактура № [ЕГН] сумата 208 лв. Спорът е по приложението на чл. 42г, ал. 2 ЗИХУ и налага преценката на въпроса следва ли на молителя да бъде отпуснат двойният размер на добавката при положение, че освен за нощувки и храна на придружителят му е заплатил и лечебни

процедури.

Хората с трайни увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности съобразно степента на намалена работоспособност или вида и степента на увреждането, която е диференцирана и представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриване на определени от законодателя допълнителни разходи, сред които са и тези за балнеолечение и рехабилитационни услуги – чл. 42, ал. 1 и 2 ЗИХУ. Правото да се ползва месечна добавка с цитираното предназначение имат лицата с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност и тя се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист – чл. 42г, ал. 1 ЗИХУ. Съгласно ал. 2 лицата с трайни увреждания с определена чужда помощ получават двойния размер на добавката по ал. 1 за покриване на разходите за един придружител, ако ползват такъв. Следователно фактическият състав на правото на удвоен размер на добавката е първо да се ползва придружител и второ – да се покрият неговите разходи. Други изисквания законодателят не е поставил. Както бе посочено, сумата от 208 лв е заплатена от М. авансово, при постъпването ѝ като придружител на жалбоподателя в СБР – НК ЕАД, [населено място], без оглед на това ползвани ли са услугите или не. Най – сетне, в същия смисъл са и задължителните указания, дадени с влязло в сила решение на административния съд.

При тези данни отказът на административния орган не съответства на целта на закона да осигури покриване на разходите на онези лица, които заради здравословното си състояние не са в състояние да ползват самостоятелно рехабилитационните услуги. Отделен е въпросът дали поради функцията си на придружител на жалбоподателя М. действително е била във възможност да ползва такива процедури. Тълкувайки стриктно правилото на чл. 42г, ал. 2 ЗИХУ ответникът е издал необоснован административен акт, който подлежи на отмяна в засягащата Г. част.

Правомощието по чл. 42, ал. 7 ЗИХУ от изключителната компетентност на административният орган, с оглед на което делото като преписка следва да се изпрати на директора на дирекция “Социално подпомагане” – Л., [населено място] на основание чл. 173, ал.2 от АПК, за издаване на нова заповед съобразно указанията по приложението на закона, дадени с настоящето решение.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане на жалбоподателя се следват разноските, каквито е направил за заплащане на държавна такса и възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 26.09.2012 г. с адв. С.. Общият размер на разноските съдът определя на 110 лв.

Ръководен от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Р. Г. Г. от [населено място] заповед № 36/ 07.05.2012 г., издадена от директора на Дирекция Социално подпомагане Л., потвърдена с решение № РД 01 217/ 05.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. град, с която е изменена заповед № 91 ЗИХУ 1389/ 07.11.2011 г. на същия орган и е отпусната на Г. месечна добавка по чл. 28 ППЗИХУ за рехабилитационни услуги в размер на 340,70 лв, включваща изплатената през м. ноември 2011 г. сума от 195 лв, както и сумата 145,70 лв добавка на придружителя Я.

М..

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Дирекция “Социално подпомагане” – Л. за издаване на нов акт при спазване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА директора на Дирекция „Социално подпомагане” Л. да възстанови от бюджета на органа в полза на Р. Г. Г. сумата 110 /сто и десет/ лева разноски по делото. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: